

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

man har, des vanskeligere er man stillet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der ikke er mange her i Landet, der har det haardere, der er stærkere ramt af Vanskelighederne end de, der her er Tale om, de, som er ramt af Afspærringsvanskelighederne og af den Tørke, som har hersket i de sidste 3 Aar og er kulmineret i 1941.

De staar nu over for Juni Termin og skal betale deres Renter, og for manges Vedkommende ligger det saaledes, at de ikke har Penge dertil. De har kun den Vej at gaa at sælge den sidste Ko, hvis ikke de faar Hjælp paa anden Maade. Det er paa Baggrund af denne Situation, man fra Ministeriets Side har ment det rigtigt og nødvendigt at lade Staten træde til og hjælpe dem med Betalingen af deres Renter til Juni Termin. Hvis man ikke giver dem nogen Støtte, vil de, som jeg har nævnt, være nødt til at sælge deres sidste Kreaturer for at klare Vanskelighederne, og det vil jo betyde, at de kommer til at drive det, vi kalder kvægløst Landbrug. Det vil være helt ødelæggende i den nuværende Situation, hvor Kunstgødningstilførselen er formindsket, idet der da ikke vil kunne blive nogen Kornproduktion eller Planteproduktion af Betydning. Hvis vi skulde faa en nogenlunde god Høst i Aar, vil det hjælpe meget paa disse Folks Økonomi og Produktion, men hvis de nu inden Juni Termin maa sælge den sidste Del af deres Besætning væk, vil de ikke have Mulighed for at udnytte den gode Høst til Vinter, fordi de ikke vil have Raad til at købe Sæd igen, og ogsaa af den Grund vil det være i højeste Grad paakrævet, at man hjælper dem til at overvinde Juni Termins Vanskeligheder.

Det Forslag, der her foreligger, gaar da ud paa at give Landbrugsministeren Bemyndigelse til at yde Landmænd, som har været tørkeramt i de sidste Aar og naturligvis først og fremmest i 1941, Laan til Betaling af Renterne af deres Nettogæld. Ved „Nettogæld“ forstaar man Pantegælden minus den Formue, den paagældende ejer, enten den nu er placeret i Ejendommen eller paa anden Maade. Dog kommer Pantegæld, der overstiger Panteværdien med mere end 20 pCt. — ved „Panteværdi“ forstaar man Ejendomsskylden og den ved Skatteligningen ansatte Værdi af Besætning og Redskaber —, ikke i Betragtning.

De enkelte Laan vil disse Landmænd maa efter Forslaget ikke overstige 500 Kr., og hvis de ikke kan udgøre 50 Kr., falder de ogsaa bort, idet man mener, at Admini-

strationsudgifterne i saa Fald vil være for store i Forhold til den Fordel, saadanne smaa Laan kan give.

Det foreslaas, at Laanene skal være rente- og afdragsfri i 2 Aar, hvorefter de forrentes med 4 pCt. aarlig og afdrages i Løbet af 5 Aar. Det foreslaas, at Laanet skal pantsikres i Ejendommen og forfalde ved Ejerskifte.

Dernæst angives det som Betingelse for at faa Laan, at det bl. a. maa være saadan, at Høsten i 1941 for Ansøgerens Vedkommende højst maa have udgjort 60 pCt. af normal Høst, og der maa afgives Erklæring fra de kommunale Kornnævn herom ved Siden af Ansøgerens egen Erklæring. Ansøgenes økonomiske Forhold maa være saadan, at man skønner, at de ikke selv kan betale, og hvis de har en skattepligtig Indkomst i 1941, der overstiger 2 400 Kr., er de ogsaa udelukket fra at faa Laan, ligesom de er det, hvis deres skattepligtige Formue i 1941 er over 6 000 Kr., og endelig skal Kommunalbestyrelsen udtale sig om, hvorvidt Ansøgeren selv er Skyld i sin vanskelige økonomiske Stilling, og hvis det er Tilfældet, vil han naturligvis ogsaa være udelukket fra at faa Laanet.

I § 3 foreslaas det, at Ejendomme, der er solgt eller bortforpagtet siden 1. Oktober 1941, ikke kan faa Laan efter denne Lov. Det er gjort for at forhindre, at det bliver en almindelig Støtteforanstaltning. De, der har købt Ejendomme efter 1. Oktober 1941, vidste jo, hvorledes Høsten var, og har naturligvis taget det i Betragtning, da de købte Ejendommen.

Andragender om Laan maa indsendes til Kommunalbestyrelsen i den paagældende Kommune, hvor Ansøgeren bor.

De gældende Lovbestemmelser, som nu findes i en Række Love, Husmandslove og Loven om Pantsætningsbegrænsning, kommer ikke til Anvendelse for disse Laan. Det er naturligvis indført, at Laanet kan pantsikres, for at undgaa, at det bliver inkasseret af den paagældende Mand, og at denne Mand saa sælger Ejendommen med betydelig Fortjeneste, hvorefter Ejendommen er lige saa daarligt stillet bagefter. Det er altsaa en Slags Spærreprioritet, som er indført for at forhindre en Ejendomshandel, som kun kan medføre Vanskeligheder for Landbruget i den kommende Tid.

Endelig vil jeg lige nævne Bestemmelsen i § 7 om, at Ansøgere, som har søgt og faaet skriftligt Tilsagn om Laan, men ikke har faaet Pengene udbetalt — det kan jo ikke ske lige med det samme —, faar Hen-